

vist en meget uheldig Betegnelse; man kan sige: det eller det Brød er bagt af noget fintmalet Meel, og det er derfor ikke af det Slags Brød, der maa indføres; staaer der derimod „Brød af sigtet og usigtet Rugmeel“, saa vil jo den største Deel af dette Brød være af det sidstnævnte Slags, som egentlig er det, det kommer an paa at skaffe Forbrugerne til en billig Priis, og der vil da ikke saa let kunne reises Politikeretsklager herom, som naar det hedder „Brød af grovtmalet Meel;“ thi, naar Landboerne bringe Brød tilkøbs, bliver der maaffee iblandet noget sigtet Meel, fordi den Gne vil gjøre det bedre end den Anden, og Bagerne ville da sige, at det er Brød af sigtet og ikke af grovtmalet Meel, og maa derfor ikke indføres. Jeg har nu netop villet undgaae, at man skulde faae Retstrætter derom; om jeg har opnaaet dette ved den Redaction, jeg har foreslaaet, eller om den ærede Rigsdagsmands Redaction er heldigere, skal jeg overlade til det ærede Thing at afgjøre. Det tredje Ændringsforslag falder alveles sammen med mit til Titelen stillede Ændringsforslag, da jeg ogsaa har foreslaaet at sætte „Brød“ istedetfor „Rugbrød,“ og derom kan der altsaa ikke være nogen Dissens imellem den ærede Rigsdagsmand og mig. En æret Rigsdagsmand har udtalt, at Sigtebrød bliver lagt i Melk; jeg er vel ikke synderlig inde i Bagerhaandteringen, og veed det derfor ikke bestemt, men jeg troer dog, at det bliver lagt i Vand ligesaavel som Brød af usigtet Rugmeel, hvad enten det er sigtet eller ikke, idetmindste er det, saavidt jeg veed, Brug i den Egn, hvor jeg hører hjemme. I en anden Lov, som for kort Tid siden er indbragt i denne Sal, med det samme Formaal som den nærværende, nemlig Loven om Toldnedfattelse og Ophævelse af Tolden paa forskjellige Næringsmidler, er ogsaa nævnet Brød; saavidt jeg har forstaaet dette Lovforslag, saa meente man, at denne Lov skulde være permanent, at den skulde være bestaaende, og at Brød skulde til enhver Tid kunne frit indføres i Kjøbstæderne. Nu synes jeg, at det ikke er ganske billigt, naar man giver Ret til, fra Udlandet til enhver Tid at indføre Brød til Kjøbstæderne afgiftsfrit, at man under en Dyrtd, selv i et begrændset

Tidsrum, nægter vore Medborgere paa Landet Frihed til at indføre Brød til Kjøbstæderne.

Meier: Det er blot en ganske kort formel Bemærkning, jeg skal tillade mig. Det forekommer mig nemlig, at dette Lovforslag baade efter sit Indhold og efter sit Omfang meget egner sig til, at slutte sig i Form af en særegen Paragraph til Loven om Lindring af Dyrtidens Tryk. Denne Tilslutning vilde jo simpelt kunne sættes i Værk ved et Ændringsforslag. Dersom det 3die Lovforslag, nemlig det om Toldnedfattelsen, skulde blive indskrænket til, hvad Regjeringen har meent at burde indskrænke det til, nemlig til Nedfattelse af Indførselstolden paa formalet Korn og Brød, saa vilde det ligeledes kunne forbindes med de to andre. Ved en saadan Forbindelse vilde baade Thinget vinde Tid, og Loven faae en bedre Skikkelse. Det har nemlig et vist besynderligt og sporadisk Udseende, at man forhandler i 3 forskjellige midlertidige Love, hvad der dog har samme Formaal og hører hen under samme Kategori, nemlig Foranstaltninger eller Forholdsregler i Anledning af Dyrtiden. Jeg har blot tilladt mig at gjøre denne Bemærkning, og skal forøvrigt henstille til de ærede Herrer Forslagsstillere og de forskjellige Udvalg, hvorvidt de vilde tage dette under nærmere Overveelse.

J. A. Hansen: Det forekommer mig, at flere af de ærede Talere have overseet, hvad man i Virkelighed tilsigter ved Loven, idet de have givet sig til at overveie, hvem paa Landet Lovforslaget vil blive til Fordeel for. Men det troer jeg ligger ganske udenfor den Hensigt, man har havt med Loven. Hensigten med Loven er jo ikke, at de, som vilde sælge dette Rugbrød, kunne faae Fordeel derved; men Hensigten med Loven er at bidrage, hvad man kan, til at Kjøbstadsbeboerne faae Brødet billigere; og man overlader ved Loven til Enhverfømhelst, der vil og kan skaffe Brødet billigere, at gjøre dette, idet man giver ham Ret til at indføre og sælge det i Kjøbstæderne. Dette er Hensigten; og jeg troer derfor ikke, at vi paa dette Stadium af Loven har Noget at bestille med, hvem der rimeligvis kan antages at vilde benytte den, eller hvem der ikke vil. Vi ønske ganske vist, at Saa-